

Born To Lose

Born To Lose

Nimimerkki SinEPa

Ikä 14

Oon 14 v tyttö ja halusin jakaa mun tarinani. Hoito/eskariaikoina olin tosi "kovis". Sillon olin ihan perus nuori tyttö, mutta kaikki kolahti muhun pahemmin, kun tulin kouluun.

1-6 luokilla mulle sattui tosi paljon erilaisia traumoja, jotka horjutti aivan älyttömän paljon mun itsetuntoo. Mulle tuli sellanen olo, et olin kaikkii huonompi. Ja monet muistaa mut edelleenkin, vaan mun virheistä.

Kun tulin yläasteelle ne traumat väheni, mutta ei tietenkää loppunu. Ei ne oo loppunu vieläkään. Mut 7. luokalla mua alko ahistaa kaikki tyttöjen vaatteet. Aloin siis käyttää "poikamaisia" vaatteita. Seiskaluokan lopulla sitten pyysin mun mutsii leikkaa mun hiukset ja se suostu. En kadu yhtään.

Mun viilteleminen alko siitä 7.-8. luokkien välisestä kesälomasta. Olin vaan yksin kotona ja pelasin joka helvetin päivä. Kukaan mun kavereista ei kyselly mua käymään tai mitään. Se sai mun olon tosi turhaks ja yksinäiseks. Sit eräänä päivänä mä hain veitsen ja viiltelin mun rannetta. Tavoitteena oli saada nähdä verta ja toi ja tuo edelleen suurta mielihyvää.

Vaan muutama mun frendi tietää siitä, et oon viillelly. 8. luokan alussa ei juuri ollu mitään, mutta se viiltely ei loppunu. Mulle oli tullu jonkinsortin masennus jo siinä vaiheessa, mutta se paheni kun alko vuos 2019. Hukkasin mun itseluottamuksen, en enää uskalla kokeilla mitään uutta, koska pelkään, että mokaan taas.

Välillä mun olo saattaa mennä niin pahaks, et saatan itkee ja kysyy apua joltain mun frendiltä. En tiitä haluunko kuolla. Aikasemmin se oli ehdoton ei, mut nyt en silleen ees välitä. Mulla on unelmia, jotka on asettanu sen "ehdottoman ei:n", mutta en tiedä uskonko niihin unelmiin enää itsekkään.

Koska oon nyt tällanen "demityttö" niin tunnen oloni tosi erilaiseks. Ja erilaisuus tuntuu tosi paskalta. En tunne enää mielihyvää juuri mitää kohtaan. Ainoostaa väkivaltaa ja verta kohtaa. En osaa nauttii enää, jos saan kokeesta 9½. Se ei enää tunnu enää nii hyvältä.

Oon yliherkkä ja mulla on akne. Eli mussa on tosi paljon virheitä. Mun on tosi vaikeee keskittyä tylsiin asioihin ja oon tosi sosiaalinen. Mut en oo juuri vapaa-ajalla mun kavereiden kaa, enkä liiku tai mitään. Mulla on kavereita, joille voin puhuu mun asioista ja oon tosi onnellinen et ne on siinä. Mua ei oo koskaan kiusattu koulussa.

Mulle on tulossa kesällä rippijuhlat, mut en osaa ajatella sinne asti. En halua mekkoo, vaan haluan kauluspaidan ja suorat housut. Mut oon sillonki erilainen. Liian erilainen.

Mulla on kovia suunnitelmia kesälle. Alan liikkuu enemmän, koska sen pitäis auttaa masennusta. Ja pyrin kääntää mun pelot vahvuuksiksi, koska sillon mä voitaa mun pelot.

Kiitos, jos jaksoit lukee mun tarinan. Mä en ole syntynyt onnellisten tähtien alle.

Lähde verkko-osoite: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2019/born-lose>